

Nr 21.

Ankom till Riksdagens kansli den 1 april 1913 kl. 4 e. m.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag angående ändrad lydelse av 16 kap. 10 § och 25 kap. 5 § rättegångsbalken.

Närvarande: herrar Widén, Lindhagen, af Ekenstam, Söderbergh, Trana, Gezelius Alexanderson, greve Lagerbjelke, Olsson i Hof, Dahl, Jansson i Edsbäcken, Olsson i See, Forsberg, Holmdahl, Persson i Norrköping och Johansson i Mellbyn.

Genom en den 21 februari 1913 dagtecknad proposition, nr 87, vilken blivit till lagutskottet hänvisad, har Kungl. Maj:t, under återopande av propositionen bifogade utdrag av i statsrådet och lagrådet förda protokoll, föreslagit Riksdagen att antaga följande förslag till

»Lag

angående ändrad lydelse av 16 kap. 10 § och 25 kap. 5 § rättegångsbalken.

Härigenom förordnas, att 16 kap. 10 § och 25 kap. 5 § rättegångsbalken skola erhålla följande ändrade lydelse:

16 KAP.

10 §.

Har underrätt genom beslut under rättegången dömt någon till utgivande av vite eller till ansvar för uteblivande eller annan förseelse i målet; eller ogillat yrkande om ansvar för förseelse, som nu är sagd, eller om ådömande av förelagt vite för uteblivande; eller utlåtitt sig angående ersättning åt vittne eller annan, som kallats att meddela upplysning i målet, eller åt någon, som av rätten eller Konungens befallningshavande förordnats att i rättegången biträda häktad eller som av rätten förordnats att i visst mål eller ärende biträda såsom tolk; eller skilt fullmäktig från fullmäktigskapet: mot det beslut skall, i händelse av missnöje, särskild talan föras; och skall underrättelse härom i sammanhang med beslutet av rätten

meddelas. Lag samma vare, där genom beslut, som av underrätt meddelats under rättegången, kvarstad eller skingringsförbud eller därmed jämförlig åtgärd beviljats eller yrkande om hävande av sådan åtgärd ogillats.

25 KAP.

5 §.

Vill part klaga över beslut, varigenom underrätt dömt till värdemålsed, skall i fråga om sättet för talans fullföljd lända till efterrättelse vad i sådant hänseende gäller om rättens slutliga utslag i målet. Har underrätt eljest under rättegång meddelat beslut, som enligt lag må särskilt överklagas, skall talan mot beslutet föras genom besvär. Lag samma vare, där i fråga, som rör fullmäktig eller vittne eller annan, som kallats att meddela upplysning i målet, eller rättegångsbiträde åt häktad eller tolk, underrätt i slutligt utslag meddelat beslut av beskaffenhet att, där det under rättegången givits, särskild klagan varit tillåten. Innefattar eljest underrätts slutliga utslag beslut, som, där det under rättegången givits, kunnat särskilt överklagas, skall talan mot det beslut föras i sammanhang med fullföljd av talan i huvudsaken; vill ej den, som är med beslutet missnöjd, fullfölja talan i huvudsaken, vare lag, som hade beslutet blivit under rättegången meddelat.

Denna lag skall träda i kraft den 1 juli 1913, men skall ej äga tillämpning i fråga om beslut, som före den dag meddelats».

Beträffande de skäl, som ligga till grund för ifrågavarande proposition, får utskottet hänvisa till de vid densamma fogade utdrag av statsrådsprotokollet.

Utskottet, som vid granskning av förevarande lagförslag icke funnit anledning att däremot framställa någon anmärkning, får alltså hemställa,

att ifrågavarande proposition måtte av Riksdagen bifallas.

Stockholm den 1 april 1913.

På lagutskottets vägnar:

JOHAN WIDÉN.